

Arbeidere, bønder, fiskere, små-
handlende, trygdete, ungdom i utdanning,
soldater og arbeidende intellektuelle:

REIS KAMPEN MOT DYRTIDA OG EEC!

*I 1962 reiste det norske folket en mektig massebevegelse mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet (EEC). Bildet viser en arbeiderdemonstrasjon i Oslo. Denne kampen fortsetter. I dag må den knyttes sammen med et annet av monopolkapitalens angrep mot folkets livsinteresser: den voldsomme prisstigninga som holder på å skape ei ny dyrtid. Det er snakk om to sider av samme sak: *E n f i e n d e — e n k a m p !**

Utgitt av Marxist-leninistisk Front i NKP, Marxist-leninistiske Studie- og Arbeidsgrupper, Sosialistisk Ungdomsforbund (marxist-leninistene) og Det Norske Studentersamfunds utvalg mot dyrtid og EEC.

Situasjonen etter oppgjøret

Tariffoppgjøret i år skulle kompensere økinga i prisene og produktiviteten. Aspengren & Co. forhandlet seg til et tillegg på 9,5 % og skrot fælt av dette resultatet. Noe å skryte av hadde de ikke. Hele 50 øre av de 80 ørene i det generelle tillegget gikk nemlig til å dekke prisstigninga i forrige periode. Fram til tariffrevisjonen i april 1971 ga oppgjøret norske arbeidere fattige 30 øre å tære på. Fra mars til juli i år har det vært ei prisstigning på 2,5 %, og mesteparten av de 30 ørene er allerede spist opp av prisene. I april vil ikke mer enn ca. 70 % av prisstigninga siden oppgjøret i vår bli kompensert. Aspengrens oppskrytne 9,5 % var i virkeligheten et alvorlig angrep mot levestandarden til norske arbeidere.

I dag varsles det avgiftsøking på bensin, tobakk og alkohol, økte trygdepremier og økt særskatt til utviklingshjelp. Sannsynligvis vil ikke dette være nok til å dekke utgiftene på statsbudsjettet, og ei snarlig øking av *momsen* er å vente. Alt tyder på at den raske prisøkinga vil fortsette.

Utviklinga går mot dyrtid

Utviklinga går i dag mot dyrtid. Inntektene til det arbeidende folket holder ikke tritt med prisstigninga. De økte levekostnadene styrker monopolkapitalens press mot det arbeidende folket.

- Prisstigninga gir ikke bare senket kjøpekraft for lønna til hver enkelt arbeider. Den rammer verst de dårlige lønnete og periodisk arbeidsløse i utkantstrøka og kaster dem inn på arbeidsmarkedet i de større byene. Slik blir det mindre enn noen sinne nødvendig for monopolkapitalen å investere i utkantene.
- Samtidig svekker den økte tilgangen på arbeidskraft krava til arbeidsfolk i de større byene.
- Prisstigninga gjør det vanskeligere for småbrukerne å skaffe seg et anstendig utkomme. Ved jordbruksoppgjørene er det småbrukerne som rammes hardest. Det gis ikke driftstilskott til bruk under 10 mål eller til folk som har mindre enn femtedelen av inntekta fra jordbruk (eller skogbruk og fiske o. l.) Prisstigninga vil øke driftsutgiftene for småbrukerne uten at det blir gitt kompensasjon.
- Prisstigninga skaper økte driftsutgifter og ytterligere reduserte inntekter for fiskere.

- Momsen økte arbeidspresset for de småhandelnde, og mange måtte påkoste ekstrahjelp. Prisstigninga vil gi mange småhandelnde den siste knekken.
- Skoleelever og studenter ble hardt rammet av momsen og prisstigninga. En utilstrekkelig kompensasjon ble gitt etter harde kamper i vår. Dårligere økonomiske kår vil gjøre ungdom i utdanning enda mer avhengig av tidsplanene, og vil hjelpe staten å presse gjennom rasjonalisering ved universiteter og skoler.
- De trygdede har fått kompensasjon for snaut halve prisstigninga på 13,1 prosent fra januar 1969 til juli 1970. Ytterligere prisstigning vil gjøre situasjonen enda verre.
- Soldatenes usle kr. 6,50 er mindre til å bli feit av enn noen sinne. Kravet om øking til kr. 10,00 pr. dag er reist sammen med krav om økte familietillegg.

Dyr tid i EEC

Den norske storkapitalen fører i dag en kampanje for å få Norge tilsluttet *Fellesmarkedet* (EEC). Dens representanter prøver etter beste evne å skjule at EEC-medlemskap vil bety fortsatt og *raskere* prisstigning. Men sjøl i offisielle dokumenter kan en f. eks. lese: »... *forbrukssubsidier og tilskott til jordbrukets produkter over statsbudsjettet og kraftforfondet vil gå ned med ca. 1,1 milliarder kroner. Forbrukernes utgiftsbudsjett vil øke med ca. 700 millioner kr. I virkeligheten blir utgiftene for forbrukerne større, da endringer i omsetningsleddene, avanse og omsen kommer i tillegg*». (Stortingsmelding nr. 86 for 1966/67.)

Varer som importeres fra land utenom EEC vil ofte få mye høyere toll, f. eks. sydfruktar, kaffe, kakao, tobakk og sukker. EEC-medlemskap vil også bety renteøkning og dermed økte husleier. Forbud i EEC-traktaten mot statssubsidier til frakt av varer vil gi økte varepriser mange steder.

EEC betyr verre kår for folket

- EEC-medlemskap vil på mange måter bety verre kår for folket. Norske arbeidere vil måtte konkurrere lønnsmessig med arbeidere som er mer utbyttet og har dårligere arbeidsforhold enn vanlig er i Norge. I EEC ligger arbeidsuka (uten overtid) de fleste steder 6–7 timer over den norske.
- Arbeiderne i EEC-landa har færre lønnete arbeidsdager enn norske arbeidere. Samtidig ligger lønnsnivået (utenom Vest-Tyskland) ca. 15 % under norsk standard.
- EEC tar sikte på å innføre »fri bevegelse for arbeidskraft». Denne »friheten» vil Europa-monopolene bruke til å tvangsflytte folk dit det trengs arbeidskraft. Slik har det allerede oppstått et stort fremmedarbeider-proletariat i EEC, (i Frankrike om lag 1/4 av arbeidskrafta i industrien). Fremmedarbeiderne utgjør en andel av arbeidsstokken som tilsvarer negerproletariatet i USA. De brukes også likt: Som en arbeidskraftreserve til å holde lønna nede.
- EEC praktiserer »fri kapitalbevegelse» – dvs. kapitalens frihet til å investere der

---

profitten er høyest i »felleskapet». Dette kan føre til at det overhodet ikke skjer investeringer i en del norske bransjer, og at grupper av norske fagarbeidere blir tvunget utenlands for å søke arbeid.

- EEC-medlemskap vil redusere inntektene for norsk landbruk til mellom 2/3 og 1/2 av i dag. I 1969 ville dette bety et tap på ca. 700 millioner kroner. Denne inntektsreduksjonen vil i praksis bety ei likvidering av norske småbrukeres eksistensgrunnlag. EEC-tilhengerne snakker alltid ivrig om nødvendigheten av »særordninger» for det norske jordbruket. Men hvem trur at Norge vil beholde noen slags »særordninger» i EEC uten vetorett?
- EEC betyr oppheving av den norske fiskerigrensa. Norske fiskere vil stå forsvarsløse mot konkurranse fra kapitalistiske fiskeriselskap i EEC-landa. Flåten i disse landa (særlig England og Danmark) er atskillig bedre utrustet enn den norske og vil raskt overta fisket på Norskekysten.
- EEC vil bety slutten for de småhandelnde i Norge liksom i de andre EEC-landa. Landhandleren og tobakksbutikken på hjørnet vil måtte nedlegges. Folk vil få lengre veg til butikk og dårligere service. Supermarkedene vil kunne manipulere med prisene uten konkurranse.

Redusert sjølråderett

Norsk EEC-medlemskap betyr at en rekke avgjørelser flyttes ut av Stortinget og til EEC-organer i Brussel. Oftest vil dette gjøre verken fra eller til. Men det betyr at avgjørelsene flyttes fra valgte organer til organer som verken er valgt eller underlagt parlamentarisk kontroll. Spørsmålet om EEC-medlemskap er derfor også i en viss grad et spørsmål om borgerlig demokrati og nasjonal sjølråderett.

Likevel er det galt når SF-ledelsen og revisjonistklikken i NKP-ledelsen påstår at disse spørsmåla er *hovedspørsmåla* i kampen mot EEC. Overføringer av beslutninger fra valgte parlamentariske organer til andre former for borgerskapets diktatur er bare et skifte i *form*. Innholdet – det borgerlige diktaturet – er det samme. Det viktige med disse tiltaka er at de tar sikte på å styrke det kapitalistiske statsapparatet og dermed skjerpe undertrykkinga og utbyttinga av folket.

EEC betyr økt monopolisering og økt innflytelse for amerikansk kapital i Europa. Gjennom at EEC omdannes – først til en økonomisk og pengemessig union, og seinere til full politisk union, vil EEC-medlemskap knytte Norge fastere til de imperialistiske statene både politisk og økonomisk.

EEC og dyrtida – to alen av samme stykket!

Hovedtendensen i kapitalismens utvikling i vår epoke er konsentrasjon av kapitalen i voksende monopoler som stadig er på jakt etter nye markeder. EEC er en sammenslutning for å styrke monopolene og gi dem utvidet marked.

Dagens situasjon i Norge – prisstigning og tendens til dyrtid – er et spesielt utslag av den samme tendensen. Monopoliseringa får så stor statlig støtte at det har ført til enorme investeringer, konjunkturoppgang, høy etterspørsel etter varer og pris-

---

stigning. Både EEC og dyrtidstendensen er uttrykk for monopolenes frammarsj. Denne frammarsjen skjer gjennom stadige angrep mot folkets kår.

Nei til avsporingsforsøk!

DNA- og LO- ledelsen prøver i dag å score poeng på å angripe det de kaller »B-regjeringas prispolitikk» sjøl om de førte samme politikken da *de* satt med regjeringa. De prøver å få folk til å glemme at de nylig forkastet marxist-leninistenes parole om 25 % lønnsøking som »uansvarlig». Når disse folka nå arbeider for EEC-medlemskap og dermed *for* den permanente dyrtida i »Felleskapet», er dette nok et tegn på hvilket »ansvar» pampene føler overfor folket. Om disse folka prøver å sette i gang aksjoner »mot B-regjeringa», skal ingen la seg lure. De gjør det for å fiske stemmer, og for å hindre at arbeidsfolk knytter kampen mot dyrtida sammen med kampen mot EEC.

Bekjemp EEC og dyrtida sammen!

Monopolkapitalens angrep med dyrtid og EEC-medlemskap må slås tilbake! Går et overgrep mot folket upåaktet, kommer det desto raskere et nytt. Fordi dyrtida og EEC begge drives fram av den samme fienden og rammer folket, må **f r a m s t ø t a b e k j e m p e s a m m e n**. De ulike delene av det arbeidende folket må snarest organisere kampen. Det må dannes lokale aksjonskomiteer for kamp mot dyrtid og EEC-medlemskap på arbeidsplasser, på universiteter, skoler, i boligområder, i bygder og småsteder – over alt der det er mulig. Komiteene må aksjonere for sine interesser og for hele folkets interesser. En må ta i bruk streiker, protester, demonstrasjoner, agitasjon osv.

På grunnlag av disse lokale aksjonene må det bygges ut en **a k s j o n s e n h e t** av hele det arbeidende folket der alle grupper samordner kampen og støtter hverandre. Spiren til slik aksjonsenhet finnes allerede. (streikene mot prisstigninga i Kristiansand og på Meråker.) Det er riktig og nødvendig at arbeiderklassen går i brodden, fordi arbeiderklassen er den eneste klassen som har styrke til å **s t o p p e** monopolkapitalens framstøt. Når flere grupper er trådt inn i kampen, og når det er oppnådd enhet mellom alle som kjemper, må denne enheten konsolideres gjennom samlet kamp med sikte på å bygge opp en **m æ k t i g f o l k e f r o o n t** mot forverringa.

Ved at alle folkets krefter settes inn i kampen mot EEC og dyrtida, kan disse framstøtene stanses. Gjennom stadig kamp kan arbeiderklassen og folket tilmed oppnå midlertidige bedringer av forholda under kapitalismen. Men bare *sosialismen*, ødeleggelse av den kapitalistiske staten og opprettinga av en stat som verner arbeidsfolks interesser – *proletariatets diktatur* – kan sikre arbeidsfolks interesser på lang sikt. Vi marxist-leninister arbeider for revolusjon og opprettinga av en slik stat, fordi historia har vist at dette er vegen vekk fra undertrykking og utbytting.

Kamp mot EEC!

Det arbeides i dag med »overgangstiltak» som tar sikte på å binde Norge til EEC-medlemskap uansett vilkåra. Innføringa av momsens er ett slikt tiltak. Andre er strukturrasjonalisering (samling av industrien i større enheter og avfolking av

---

landsbygd og småsteder), endringer i konsesjonslovene og tiltrekking av utenlandsk kapital til eksportnæringene. *Bekjemp overgangstiltaka!*

Pressa skriver lite om forhandlingene i Brussel, og årsaken er sjølsagt at diskusjonene ikke tåler mye offentlighet. Forhandlingene i Brussel er et eksempel på hvordan kapitaliststatene alltid har brukt hemmelig diplomati til å sammensverge seg mot verdens folk. *Ned med det hemmelige diplomatiet i Brussel! Full informasjon om forhandlingene!*

Kamp mot dyrtid!

I kampen mot tendensen til dyrtid må disse parolene stilles i forgrunnen: *Full kompensasjon for prisstigninga! Prisstopp på matvarer og husleier! Avskaff skattelettelsene for investeringer og fondsavsetting! Avskaff momsen!*

Marxist-leninistene vil enhet!

Vi – de marxist-leninistiske organisasjonene – ønsker enhet og slagkraft i folkets kamp mot dyrtid og EEC-medlemskap. For å skape denne enheten er det nødvendig å bekjempe DNA/LO-ledelsen som prøver å avspore kampen. Vår linje er å tjene folkets livsinteresser og å støtte kampen mot monopolkapitalens framstøt. Vi ønsker samarbeid med alle som gjør det samme.

Vi marxist-leninister ser det som vår viktigste kortsiktige oppgave å bygge et revolusjonært kommunistisk arbeiderparti som kan gå i brodden for alle folkets kamper. Et slikt parti finnes ikke i dag. Inntil det er skapt, vil vi ivareta flest mulig av dets oppgaver. Liksom vi støttet kampen mot momsen fullt ut og liksom vi engasjerte oss i støtteebeidet for streikende arbeidere i vår og sommer, vil vi ta del i arbeidet mot dyrtida og EEC-medlemskap med alle krefter.

Våre erfaringer fra kampene i vår er at de beste resultater ble nådd med en marxist-leninistisk ledelse, fordi den kunne gi riktige ideer om hvordan kampen skulle føres, (Sauda, Norgas, studentaksjonene osv.). Å styrke de marxist-leninistiske organisasjonene er derfor en viktig oppgave for dem som vil gjøre kampen mot forverringa effektiv.

Ta del i bygginga av det kommunistiske arbeiderpartiet!

Slå tilbake monopolkapitalens framstøt!

Forsvar folkets livsinteresser!

Skap enhet i folket gjennom aksjoner mot dyrtida og EEC!

Organiser kampen – lag aksjonskomiteer!